

nagyságban; a méh fulánkja, mint egy duda az ő bordóspíjával stb. stb. A nézőség igen kis számban jelent meg, mit részint annak lehet tulajdonítani, hogy a német nyelven mondott magyarázatot a tolmács olly rosszul fordítja magyarra, hogy magyar embernek az előadás nagy része élvezhetlen marad, pedig különben a mostani vásár alkalmával, lehetlen hogy nagyobb közönségre ne számíthatnának e felette érdekes mutatványok. A hirdetés szerint e hó 10-ig még mindig folynak az előadások. Igen nagy élvezettől fosztja meg magát, ki ez időt a megtekintésre nem használja fel.

— **Nyiregyházi majus 13-ról írják:** A kemény télnek bus maradványait most kezdjük csak észrevenni, midőn a természet ismét ujulni kezd. Nemcsak a nemesebb szőlőfajokat, de sok helyen, a gyümölcsfákat is — kivált az oltványokat, őszi barackokat, és nedvesebb földben levő gyümölcsfákat nagyon megviselte, kifagyasztotta, s a mit ez meghagyott, azt a 6 hét óta tartó szárazság és gyakori szelek megölték. — A **veres himlő** nálunk csak négy hét óta őríti az alsóbb iskolákat, áldozatul még kevesen estek, de minthogy a kisdédvő-intézetet kivéve, egy iskola sem zárattott be: méltán félhetünk, hogy a betegség utóhangjai siralmasak lesznek. Már is sok félig felüdült és iskolába visszatért gyermek újra megbetegedett. — A **debreczeni szin-társulat** Molnár György igazgatása alatt ápril 29-től május 9-ig kilencz előadást rendezett a közönség nagy meglepedésére. „Béldi Pál“ Szigligetitől és „Dózsa György“ Jókaitól voltak fő- s leglátogatottabb előadásai. A terem mindig telve volt hallgatókkal. Illy előadások mellett a nyiregyháziak is megszokták a színházba járást. — A **reáltanoda** minden biztatások daczára „csalíva vak remény“ maradt, valamint a **tanító képezde** feléledése sem bizonyos. Az elemi tanodák rendezésére tétettek ugyan lépések, de sok embernek nem fér az eszébe, hogy 1400 gyermekhez hét tanító helyett legalább tizennégy kell, és hogy a tanítónak több fizetése legyen, mint egy pap jövedelmének **egy ötöd** vagy **hatod része**; mintha nem az épület alapját megvető építőmester, hanem a felelet rakó ácsok érdemelnék a négyszeres vagy hatszoros fizetést. — T. Elefánt evang. lelkész ur ide jöttével mindinkább szaporodott a templomba járók száma, mind a tót, mind pedig a magyar prot. isteni tiszteleten; most ujra kevesbül a hallgatóság, ritkulnak a buzgóság és áldozati készség példái! pedig most már két magyar papjok van az evangélikus atyafiaknak. Különben a **hasinót** sem tudjuk feléleszteni, pedig ez idén már a harmadik mossusz-adag járta. De mi több, sem vasárnapi tanoda, sem a már majd két év előtt elhatározott faiskola kiadása iránt intézkedés eddig nem történt, bár néhány tanító jó remény fejében megrendelte a „**Kerti Gazdaság**“ lapját több példányban! — Az F. ur által (az 1857-ik Vas. U. 308-dik lapján) bemutatott **magyar tudományok könyvtár** ugyan igen jól kezeltek J. K. ur által s ő — mint meg vagyunk győződve, mindent megtesz ennek gyarapítására, de eziránti hazafiúi szent kötelességének eleget tenni“ nem minden miveltebb polgártársunk sietett, mit méltán elvartunk és remélünk. Hogy a „**Napkelet**“ és a „**Szépirodalmi közlöny**“ itt több előfizetővel bir, mint Debreczenben stb. az még korántsem jogosít azon hiu véleményre, hogy mi **nagyon haladunk**. Figyelmeztetem az érdekletteket a mult évi Vasárnapi Ujság 323. és 376-dik s a Politikai Ujdonságok 225. és 249-dik lapján levő nyiregyházi jelentésekre. — B.

Vidéki hírek.

Debreczen, maj. 28. (Nádasház, zsindey és cseréptető. Nyári szinkör. Az állandó színház ügye. Pünkösdi mulatság. Faburkolat.) Aggódik a vidék a rossz időjárás miatt; azt hívők, hogy a szép majus meghozandja zöld lombjaival sovár reményeinket, mikre a változó ápril kevés kilátást nyújtott; el is jött az, de első napjai olly durvánhideg szel s esővel köszöntének, hogy a miatt a borszedő zsidóknak lön az ő nagy aratása, rakására hullván a hosszú rossz teelés után a pusztákra kihajtott mindenféle oktalan állat. Azóta is, ha szép esőfellegek tornyosulnak felénk, neki vág az északi szél kemény dandárja, s nem szünik, míg az utóörs fellegfoslányt is el nem űzi a láthatárról; mindig is remegünk a mult hetekben gyakorivá vált tüzvészektől, melyeket többnyire elátkozott emberkezek szítottak. — Különös! e nagy városban több jelenleg a nádasház, mint 20—30 év előtt! — miért? én ugy hiszem, főoka az építkezés megnehezbulése. — Van, vagy legalább volt a tanácsnak rendelete, melly a tetőknek náddal fedését tiltja, s csak az igazítást engedí meg; hogy játszszuk ezt ki? — az idén kiigazítjuk rossz tetőknek felét, jövőre másik felét, s egy év alatt kész az új nádtető. — Régebben mindenki vettethetett téglát a város közelében, ugy vályogot is; — most mint tudom, ez utóbbi egészben tiltatott, az előbbire vagy nagyon távol mutatnak helyet, vagy vettesse, kinek tetszik, saját földjéből; e miatt megszűnik a jó anyag, s épülnek patics és karófalak, melyeket tüzvész idején, mint legközelebb tapasztalók, oltani sem lehet. — Hogy vagyunk a cserép-zsindeylyel? — Negyvenhét év előtt a nádudvari határról hozott jó földből kezdte vettetni a kitünő cserepet a város, vettette tisztán vagy 25 évig, akkor elegyíték, utóbb helybeliből vetettek, adta a város a jó cserepet a kiállítási áron a helybelieknek, a kárvallottaknak, szegényeknek több évi hitelben is, a mostani rosszat két annyi áron veszszük, hitelről szó sincsen. Tessék megnézni a nádorvendéglő tetőjét; 1811-ben készült cserép az, s az ujjab tetőket egy derék zápor megszázalékolja. Az előjáróság most is azért van, hogy a város lakosai javát, előmenetelét eszközölje; engedje meg a téglavályogvetést közel a városhoz, életemesen jó cserepet, s adja kiállítási áron, sőt megveszszük ha drágább lesz is, csak jó legyen. — Most a ki jobbat akar, Kis-Marja, Ujváros, Székelyhidról hozatja. A tüzvészektől szólván, eszembe jut itt megemlíteni, hogy a lisztkészlet melly a tüzkárosultaknak kiosztatott, a gözmalmi társulat ajándoka.

Molnár György szinigazgató a színház udvarát csinos szabad szinkörre

alakított; megnyitásokor **Prielle** Kornéliának kellett volna „Bánkban“-ban föllépni, de meg nem érkezvén a „Huszárcsinyt“ adák, melly — kivevén a borzasztó sok ivási jeleneteket, a közönség meglepedésére játszatott el. Molnárné a huszáros tánczot olly ügyesen járta, hogy huszár legyen a tálpán, ki tul tenne rajta. Azon alkalommal **Kéler Béla** bártfai fi, a Mazzuchelli gyalogezred karmestere, egy új nyitányt mutatott be „**Csokonai emléke**“ czim alatt; ügyesen vannak beleszóve a költő verseire készült ismeretes dalok. — Nem mertem volna reményleni, hogy a „**Földiekkel játszó**“ elkoptott melodiája a solo-klarinet lágy hangjain olly jól vegye ki magát; — a „**Csikóbőrös kulacs**“ dala is igen jól alkalmaztatott; szóval a derék karmester megérdemlé a tapsvihart, melylyel üdvözöltetett. — Azóta **Réthy** is föllépett egy párszor, most pedig P. Kornélia művésztékében gyönyörködünk; — sajnáljuk, hogy megjöttével Mátray Laura távozott, miért nem léphetnének ők föl együtt? Mégis különös élet az a szinpad; Mátray Marit sem láttuk még a vendégnővel együtt föllépni, pedig a **Fekete orvosban** mennyivel örömebb néztük volna őt Aurelia szerepében, hiszen Mari kisasszony akkor is olly bájos szép maradna!

Az **állandó színház építése legfelsőbb helyen megengedetett**. A minapi értekezleten Ybl építész is jelen volt, s akkor ollyforma határozatotott, hogy a színház a Czegléd-utca közepén különállólólag épüljön; — többen mondák, hogy e hely távol van a központtól, egy szép egyenes utcát vágna ketté, s zárna be, de erre azon nyomós argumentum adatott válaszul, hogy a hely egy garasba sem kerül; — igen, de nem is jövedelmez. Reménylik, hogy a casinó is oda megy; én nem hiszem; legfeljebb egy kis sör- vagy borcsarnok-s kis dohány-trafficra lehet biz ott kilátás. — Ott van a fúteza, melylyet piacznak nevezett el a debreczeni ember; megtér ott egy színház, hol leg-szélesebb az utca, s azt igazán piacczát alakítaná, s szintén nem kerülne semmibe, lehetne alá sok szép boltot — jövedelmezőt — építeni; — ha ez nem tetszik, ott van a Komáromy-ház, szintén a városé, nagy telkén egy kert is megtér, oldalépületekkel s közel van a középhez. Nem akarok rossz proféta lenni, de azt hiszem, hogy a Czegléd-utcai helyre tervezendő **városi színházra**, különösen vidékről, nem sok részvényre számolhatunk, míg ha jó hely választatik, özenleni fog.

Pünkösdi hétfőjén most is megtelt a város erdeje a maga tiz ezreivel, az omnibusok, bér- és magánkocsik egész délután szakadatlanul jártak ki- és visszahozni a zöldben mulatókat; az idényi mulatság, azt hiszem, nyomokat hagyand a szép nyakakon a hernyók marásai miatt, melyeknek milliói uton utfélen, a fűdő-épület kül- és belfalain, ruhákon és mindenütt mászkáltak, éret gyümölcsökint potyogtak alá a falombjairól a zöldben mulatók nyakaira. Bent a városban is hemzsegett a sok jövőmenő, az indóháznál is nagy kelete volt a schwéháti nedűnek, csupán a városház elé ujonnan fölállított kioszk busult árva magányban; napszámosok, cselédnek való nép foglalták el árnyaltan lépcsőit a fagyalt után epedő szépvilág helyett; nem hiszem, hogy vízzé nem vált jege a vállalkozó cukrásznak az új sveiczi bódében a rekkenő verőfényben. — Nem jobb lett volna az árnyékos oldalon kísérteni meg a föllátlást?

A faburkolat készítéséhez ismét hozzá fogtak a harminczados közben; e név köz, azt kérdi, miért nem valamelyik főutczán, melynek különösen szűk torkolatánál, ha ideje van a híres sárnak, belefut a talyigás bucephalus? — így van a programban, majd rá kerül a sor a főutczákra is! — várunk!

Egyveleg.

+ (**Hármas menyegző.**) Rheinbergben (Westfáliában) mult hó 14-kén egy agg házaspár aranymenyegzőjét ünnepelte, melynek érdekességét azon ritka körülmény növelte, hogy ugyanakkor az agg házaspár legidősebb lánya ezüstmenyegzőjét, legifjabb fia pedig első menyegzőjét ülte.

+ (**Olly birodalomban, mint China**), hol haját nem, legfőlebb czopfot viselnek az emberek fejök tetején, a borbélyok kétségkívül nagy szerepet játszanak. Nem csoda tehát, ha csupán Kantonban 20 ezer haj- és szakálpusztító dicséri a napot.

+ (**Tamberlick Párisban**) a lyrai operához nem kevesebb, mint 200,000, Duprez 150,000, Nourrit pedig 100,000 frank tiszteletdíj mellett van szerződötve. E művészek toroka valóságos kaliforniai aranybánya kicsinyben.

+ (**Baumann, heilbronnai festész.**) — írja egyik német lap — hosszas tanulmány után olly olajfesték-nyomatot talált fel, melly szerint egyszerre többféle szín alkalmazható anélkül, hogy azok összefolynának. Ha e találmány czélszerűnek bizonyul be, kétségkívül nagy befolyással lesz a festészetre.

— **Sir Watkins William Wynne** egy barátjával családja régisége felett vitázott, melylyet Noéig vitt fel. „Őn mindamelllett,“ jegyzé meg a jó barát vállvonitva, „ifjabb családból való.“ Walesbe mutattak egy családfát, melly több mint öt pergament óriás iven pompázott, s közepe táján e széljegyzet álla: ez idő körül teremtetett a világ.

— **Nő becse.** Egy amerikai ültetvényes városi jó barátjával késő éjjelleg tivornyázott a kancsó mellett. Egy szép fiatal négerhölgy szolgált körülök, s mulattatá őket énekével és tánczával. De a bor az idegen fejébe fölfelé kezdte szállni, s azért egy italvizet kért a rabhölgytől. De a gazda inte annak, hogy maradjon, s kiment. Kis idő mulva belép a gazda neje egy korsó vízzel, de egészen a künn omló záportól átázva. Megilletődve s kérdőleg tekintte az idegen az ültetvényesre, s ez nyugodtan mondá: „Őn csudálkozik, hogy nőmet illy iszonyu éjszakán a rabhölgy helyett küldém a messze forrásra. De a dolog nagyon is egyszerű. A rabhölgy 50 dolláromban áll, nőt pedig ingyen kapok.“